दूरेअर्थस्तरणिर्भ्राजमानः। नूनं जनाः सूर्य्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि" इति। अयं 'तरणिः' सूर्य्यः, ,उदेति'। कीदृशः, 'दिवो रुक्मः' स्वर्गस्य भासकः, 'उरुचक्षाः' उरुषु विस्तीर्णेषु पृथिव्यादिलोकेषु प्रकाशकः, 'दूरेअर्थः' दूरदेशः अर्थो गमनरूपं प्रयोजनं यस्यासौ 'दूरेअर्थः', । बहुदूरगमनञ्च पुराणे स्मर्य्यते,

योजनानां सहस्रे द्वे द्वे शते द्वे च योजने ।
एकेन निमिषार्द्धेन क्रममाण नमोऽस्तु ते ॥ इति।

तादृशोऽयं 'भ्राजमानः' दीप्यमानः, वर्त्तते। 'नूनं' अवश्यं, 'जनाः', सर्व्वे, 'सूर्य्येण', 'प्रसूताः' प्रेरिताः सन्तः, 'अर्थानि' अर्थ्यमानानि कृष्यादिफलानि, 'आयन्' प्राप्नुवन्ति। 'अपांसि' वैदिकानि कर्म्माणि 'कृणवन्' कुर्व्वन्ति ॥

अथ तस्मिन्नेव हविषि विकल्पितामन्यां पुरोऽनुवाक्यामाह। "शन्नो भव चक्षसा शन्नो अह्ना। शम्भानुना शꣳ हिमा शं घृणेन। यथा शमस्मै शमसद्दुरोणे। तत्सूर्य्य द्रविणं धेहि चित्रम्" इति। हे 'सूर्य्य', त्वं 'नः' अस्माकं, 'चक्षसा' चक्षुरनुग्रहेण, 'शं' सुखहेतुर्भव। तथा 'नः' अस्माकं, 'अह्ना' दिननिष्पादनेन, 'शं', भव। 'भानुना' रश्मिरूपप्रकाशनेन, 'शं', भव। 'हिमा' हिमेन रश्मीनुपसंहृत्य शैत्यप्रदानेन, 'शं', भव। 'घृणेन' घर्म्मप्रदानेन, 'शं', भव। वसन्त-ग्रीष्मयोः शैत्यप्रदानं, ऋत्वन्तरेषु घर्म्म-प्रदानमिति विवेकः। प्राणिनां हि वसन्तादौ शैत्यापेक्षा, वर्षादिषु औष्ण्यापेक्षा, अतस्तदुभयं प्रार्थ्यते। 'अस्मै'